

Angleško svarilo Nemčiji - Kitajski diktator umorjen

Govor angleškega zun. ministra, iz katerega se razvodi izpremenjeno stališče Anglije. — Žigovanje Nemčije zaradi oboroževanja. — Svarilo, naj Nemčija in Italija ne upate na pridobitev španskega ozemlja.

London, Anglija. — Angleška politika se je pričela obratovati proti obema fašističnim diktatorjema, Mussoliniju in Hitlerju, predvsem pa proti zadnjemu, in obenem postaja zopet bolj odkrito naklonjena Franciji in njenim zaveznicam. To se je jasno razvidelo iz govora, ki ga je imel v ponedeljek zunanji minister Eden, in ki je imel obliko nekakega predavanja.

Govornik, ki je brez dvoma izrazil mnenje oficijelne Anglije, kajti zaveda se, da mu njegova visoka služba ne dopušča, da bi na tako javen način izražal le svoje lastno mnenje o takih kočljivih vprašanjih, ker bi s tem zapletel celo vlado v komplicacije, je predvsem na Hitlerja naslovil ostro lekcijo v več ozirih. Oziroma je zlasti kričanje Nemčije po "gospodarski pravičnosti," ki Nemčija zahteva, da se ji morajo dati ali kolonije, ali pa ji nuditi kaka druga možnost do svetovnega trga; Eden je pri tem udaril po silovitem oboroževanju Nemčije, za kar izdaja ogromne svote, na drugi strani pa kriči, da mora njeno ljudstvo trpeti pomanjkanje vsled krivičnosti ostalega sveta.

Govornik je dejal dobesedno: "Od naše dežele se ne more pričakovati, da bi nudila pomoč drugim, bodisi ekonomsko ali finančno, ako končni uspeh take pomoči ni drugega kakor nadaljnjo kupčenje orožja in še večja napetost glede svetovnega miru."

Dalje je Eden tudi izpregovoril odločno besedo glede bodočnosti Španije, ki gre na račun obeh diktatorjev. Hitlerja in Mussolinija. Od mnogih strani se je že namigavalo, da utegneta Italija in Nemčija zahtevati od generala Franca po zmagi uporniške armade, da jima da znatno odškodnino za njuno pomoč tekom vojne in jima celo odstopi del španskega ozemlja. Da se Anglija ne bo zadovoljila z nikakim takim razkosavanjem Španije, se izprevidi iz sledečih Edenovih besed: "Ni mi potrebno omenjati, da je za nas največje važnosti, da ostane Španija, ko pride iz sedanjih težav, nedotaknjena in neogrožena od koder koli."

Napram Nemčiji neprijazna politika Anglije se je pričela opazovati od časa, ko se je med Nemčijo in Japonsko sklenil znani pakt, v katerem si druga druga obljublja vojaško pomoč. Glasom besedi-la je pakt naperjen v prvi vrsti proti komunizmu, vendar vidi Anglija v njem nevarnost za svoje ozemlja na Daljnem vzhodu, in to je takoj pokazala, ko je izpremenila svoj prejšnji, ako že ne povsem prijateljski, pa vsaj zmerni ton napram Nemčiji. Enako se tudi v Španiji Anglija boji, da bi ji utegnili biti

POMOČ ŠPAN-SKI VLADI
Prihod novih čet tujezemskih komunistov.
Barcelona, Španija. — Tukajšnja vlada je v torek prejela zopet znatno pomoč v moštvo iz tujezemstva. Prispe-lo je namreč 1500 prostovolj-cev iz raznih držav, največ iz Francije in iz Belgije. Mesto jim je priredilo viharjen sprejem in paradirali so po ulicah s komunističnimi prapori in protifašističnimi napisi. S prihodom teh čet je število prostovoljcev iz tujezemstva, ki jih je prejela španska vlada zadnje dni, naraslo na 5,200 mož.

POMAGATI SI HOČEJO IZ ZADREGE
New York, N. Y. — Med najbolj razširjenimi imeni v Ameriki je gotovo ime Smith in na milijone je oseb s tem priimkom. Med njimi pa je Fred Smith še najbolj zastopan in tako se dostikrat pripeti, da kredit ali pa krivda enega Freda pade na drugega. Da si na kak način pomagajo iz takih in podobnih zadreg, nameravajo Fred Smithi v tukajšnjem in tudi v več drugih mestih ustanoviti svoje organizacije.

PRECEJ DOLGO STA ČAKALA
Waukegan, Ill. — 54 letni Emil Kokko in 47 letna Ida Wilpulo, oba iz Kenoshe, Wis., se lahko ponašata z malim rekordom v potrpežljivosti in v zvestobi. Par se je namreč pretekli ponedeljek tukaj poročil na poročno dovoljenje, ki jima je bilo izdano že v letu 1924. Kakor sta se izrazila, sta s poroko odlašala toliko časa zaradi pomanjkanja denarja.

BANDIT SE BORIL PROTI 125 POLICISTOM
New York, N. Y. — Nape-ta drama se je odigrala v no-či med ponedeljkom in torekom v nekem poslopju na 102 ce-sti. Vršila se je tamkaj ljuta, toda skrajno neenaka bitka: na eni strani je bil neki 25 letni Harry Brunette, ki ga je policija iskala zaradi ne-kega zločina, na drugi strani proti njemu pa je bila četa 125 policistov. Napetost pa je povišalo še to, ker je bilo po-slopje, v katerem se je bitka vršila, v ognju. Skozi celih 35 minut so padali strelji od obeh strani in obkoljeni se podal šele tedaj, ko mu je pošlo streljivo in je bila tudi njego-va soba že v ognju.

pot skozi Sredozemsko morje zaprla, ako bi ob vходу vanj dobili Nemčija in Italija svoje pomorske postojanke.

PONOVITEV NESREČE

Ponovna kolizija na nadulčni železnici.

Chicago, Ill. — Na tukajšnji nadulčni železnici je v torek prišlo ponovno do nesre-če, ki je sličila tisti, katera se je pripetila 24. novembra, a k sreči ni zavzela tako tra-gičnega obsega. Neki Engle-wood vlak je med postajami na 36. in 38. cesti zavozil v ozadje Jackson park vlaka. Oba vlaka sta bila le malo za-sedena in temu se je pred-vsem zahvaliti, da ni nesreča zahtevala več žrtve. Ubit ni bil nihče, lažje poškodovanih pa več oseb. Nesreča se je pri-petila v gosti megli, ki je v to-rek zjutraj ležala nad tem me-stom, in voznik zadnjega vla-ka trdi, da vsled megle ni mogel dovolj točno preračunati razdalje do prednjega vlaka, vsled česar je zavozil vanj.

SLOVENSKA NASELBINA SE MNOŽI

Chicago, Ill. — Naša slo-venska naselbina je dobila zadnje dni prirastek dveh no-vih članov, za katere se ima-mo zahvaliti darežljivi storkliji. Dva mlada zakonska para sta bila obdarjena z naraščanjem, in sicer je družina Edward Duller s 23. ceste prejela sinčka, družina Stanley Wol-sie s Cermak Rd., pa hčerko. Čestitamo!

TRAGEDIJA DVEH GLUHO-NEMCEV

New York, N. Y. — V dvu-galu nekega poslopja, v ka-terem je stanovala 26 letna Miss Alberta Castello, je pri-šlo v ponedeljek zvečer do usodne tragedije, v kateri je ta dekle izgubila življenje, katero je priznal, da je on izvršil. Ustrelil jo je njen bivši lju-bi-

ZAHTEVA IZJEMO GLEDE ZAVAROVALNINE

Washington, D. C. — Pri-hodnjemu kongresu bo stav-ljen zakonski predlog, po ka-terem naj bi se zakon glede federalne socijalne zavaroval-nine v toliko preduradil, da bi bile od prispevkov v toza-dnevni sklad izvzete tiste tverde, ki imajo že same svoj lastni pokojninski načrt. Pred-log je bil vložen pretekli po-nedeljek od poslanca J. L. Quinna iz Penna.

KRIŽEM SVETA

Pariz, Francija. — Tu-kajšnjemu mestu grozi po-manjkanje zelenjave, ko so pretekli ponedeljek stopili v stavko okoliški kmetje, ki za-lagajo trg s tem živilom. Zah-tevajo, da jim prekupovalci plačajo višje ceno za njih pri-delek.

Berlin, Nemčija. — Sin kitajskega diktatorja, ki je bil zadnje dni ugrabljen, Čiang Kai-šeka, stane v tukajšnjem mestu že mesec dni; študira namreč na univerzi ekonomijo. Časniški poročevalci nimajo dostopa do njega.

Tokio, Japonska. — Tu-kajšnja vlada je napravila nadaljnji korak, da izžene iz države tujezemski kapital in spravi podjetja v domače roke. V ponedeljek je kupila od Victor Talking Machine Co. 68 odstotkov njenih delnic.

mec, 25 letni Valentino Orri-gio. Oba, dekle in fant, sta bila gluha in morilec je stal poleg, ko je policija od-nesla mrtvo truplo v ambu-lančni voz. Z znamenji je šlo v ponedeljek zvečer do zahteval svinčnik in papir, na usodne tragedije, v kateri je katerem je napisal izjavo, s ta dekle izgubila življenje, katero je priznal, da je on izvršil. Ustrelil jo je njen bivši lju-bi-

STANJE SE MU IZBOLJŠUJE

Papež Pij XI., kateremu se stanje ugodno izboljšuje po izjavah zdrav-nikov. Pred nekaj dnevi ga je namreč zadela paraliza v obe nogi, vsled česar bo moral še več dni ostati v postelji.

SMRT ČIANG KAI-ŠEKA

Med uporniško kitajsko arma-do prišlo do notranjega upo-ra, pri čemer je postal Kai-šek smrtna žrtev. — Poro-čilo se od druge strani za-nika.

Šangaj, Kitajska. — Med tem, ko je v torek cela Kitaj-ska upala, da bo mogoče dobi-ti njenega voditelja, generala Čiang Kai-šeka, iz rok uporniš-kih ugrabiteljev živega, na lep način ali potom groženi, je pa nepričakovano začela nasprotno vest: Uporniki so umorili omenjenega generala in tudi druge višje vojaške častnike, ki so bili ujeti z njim.

To vest je v sredo zjutraj sporočil uporniški maršal Čang Hsueh-liang sam, in si-cer potom radio. Pri tem je omenil, da je prišlo med upor-niški četami samimi do notranjega upora, pri čemer je postal smrtna žrtev ujeti Kai-šek in njegovi častniki.

Iz nankingskih krogov se na-sprotno zanika resničnost vesti o umoru in se trdi, da jo je Hsueh-liang objavil le zato, da poveča zmedo, na kar bi Kitajska njega izbrala za vodnika.

Dočim je Kitajska sama ogrožena, da izbruhne civilna vojna, pa se japonska in ruska vlada napadate med seboj in druga drugi očitaje povzroči-tev teh novih homatij, ki tvo-rijo novo nevarnost za sve-tovni mir.

MILIJONARJI SE POMNO-ŽILI

Washington, D. C. — Ka-kor je bilo večerj poročano, je bilo po podatkih federal-nega davčnega urada v letu 1934 v Zed. državah 33 takih oseb, katerih dohodki so zna-šali milijon ali več. V prihod-njem letu, v 1935, pa se je njih število povišalo na 41. To je pa še vedno neznatno šte-vilo v primeri z letom 1929, ko je milijonarski razred šte-l celih 513 oseb.

BOŽIČNICA ZA ŠPANSKE OTROKE

Madrid, Španija. — Otroci v razdrapani Španiji bodo imeli letos nadvse žalosten bo-žič in španska vlada je otvori-la zadnje dni kampanjo, da se nabere sklad, s katerim bi se vsaj nekoliko veselja nudilo stotinam sirot, ki so v vojni izgubile svoje starše in bile izgnane iz doma. Vlada po-ziva prebivalstvo, naj priskoči na pomoč z darili v denarju, živežu ali obleki za otroke.

MORILEC NAZIJA OBSOJEN

Chur, Švica. — V ponedel-jek je bila pred tukajšnjim sodiščem zaključena obravna-va proti Judu Davidu Frank-furterju zaradi umora, ki ga je izvršil meseca februarja nad nazijskim agentom Gus-tloffom. Obsojen je bil na 18 let zapor. Naziji so izrazili zadovoljstvo nad obsodbo.

Iz Jugoslavije.

S pretvezo, da bo bogati posestnik adoptiral hčerko revne-ga delavca, so neznani moški ugrabili 8 letno deklico. — Velik požar v Šmarci pri Kamniku. — Smrtna ko-sa. — Razne novice iz starega kraja.

Nenavadna ugrabitev

Maribor, 28. nov. — V ma-riborski bolnišnici je že nekaj dni Anton Knaver iz Josipdo-la v Ribnici na Pohorju, ki se je ponesrečil v tamošnjem kamnolomu. Danes ga je pri-šla obiskat njegova žena ter mu vsa razburjena pripovedo-vala, da so ji neznanci od-peljali njeno 8 letno hčerko.

Po pripovedovanju žene sta prišla pred nekaj dnevi dva mestno oblečena mlada gospo-da k njej ter sta se ji pred-stavila kot posestnika in eder kot posestnik Kreutzwird iz Sv. Lovrenca na Pohorju. Pri-povedoval ji je, da sta izvede-la, da se nahaja v težkih raz-me-rah, ker se ji je mož pone-srečil in izjavila, da sta pri-pravljena vzeti njeno 8 letno hčerko Marijo za svojo.

Kreutzwird je obljubil, da bo imel Marijo pri sebi na svo-jem domu, kjer se ji bo dobro godilo. Po dolgem prigovarja-nju se je žena udala in oba-tujca sta se poslovila ter od-peljala deklico s seboj. Vče-raj pa je hotela obiskati ženo svoj hčerko Marijo in se je podala v Sv. Lovrenc. Po-vprašala je po posestniku Kreutzwirdu, a zaman. Rekli so ji, da tega posestnika sploh ne poznajo. Vsa obupana je danes prihitela v Maribor in vprašala moža, kaj naj stori. Prijavila je slučaj oblastem ki se sedaj zanimajo za osem-letno dekletce, katero sta tu-jca neznankam odpeljala.

Zagoneten požar

Kamnik, 25. nov. — Zadnji petek večer je sirena tovarne Knaflič zopet oznanila, da v bližnji okolici gori. Kmalu po tem prvem znaku se je razve-delo, da gori pri staroznani gostilni pri "Baragu" v Šmar-ci.

Ogenj je izbruhnil v gospo-darskem poslopju za hišo in se je z nepopisno naglico širil. V obširnem gospodarskem po-slopju je bil hlev, pod in drvarnica, ki je bila dobro za-ložena z drvimi, v zgornji-prostorih gospodarskega po-slopja pa je bila velika množi-na slame, krme za živino itd. — Tistim, ki so bili prvi pri požaru, se je posrečilo rešiti vso živino iz hleva. Malo pred požarom sta šla dekla in neki fant v shrambo po repo in korenje, pa nista prav nič opazila, ko sta se vračala v hišo.

Gospodar Cerer Fortunat, ki se je šele pred kratkem prese-lil v svojo novo domačijo, je zavarovan le za 25.00 Din, do-čim trpi na uničenem gospo-darskem poslopju, krmi in drugem ogromno škodo. Kake je požar nastal, se doslej še ne ve.

ŠIRITE AMER. SLOVENC

Jubilej mašništva

Ob potovanju predsednika Petindvajsetletnico mašniš-tva je obhajal pred kratkim č. g. Franc Oblak, duhovni svetnik in župnik v St. Janžu na Dravskem polju.

Slovenci v Južni Srbiji

Ob potovanju predsednika vlade dr. Stojadinovića po Južni Srbiji je "Samouprava" omenila tudi Slovence, ki so po teh krajih naseljeni in to v zvezi z ministrom dr. Krekcm, ki je na celi poti spremljal mi-nistrskega predsednika: "Ljud-stvo je z velikim in iskrenim zadovoljstvom pozdravilo bra-ta Slovenca g. ministra Kreka, ki je bil ves čas turneje pred-met iskrenih simpatij po vseh krajih, skozi katere so naši prvaki potovali. Na tem me-stu je treba tudi poudariti da so Slovenci v Južni Srbiji ze-lo priljubljeni kot pošteni in delaven rod. Ponekod sloven-ske kolonije v vardarski bano-vini odlično napredujejo."

Strela v novembru

Kakor se poroča iz Maribo-ra, je v drugi polovici meseca novembra divjala po večjem delu Slovenskih goric huda ne-vilica. Med nevihto je udarila strela v kapelo v Zgornji Vo-ljčini, last Janeza in Marije Štuber, razbila glavna vrata in tudi nekoliko poškodovala Marijin kip ter nekaj drugih podob.

Smrtna kosa

V Ptujju je umrla Roza Berghaus, zasebnica stara 85 let. — V Grajeni pri Ptujju je umrl Franc Ribič, posestnik star 77 let. — V Mariboru je umrl Blaž Pirš, čevljarški mojster star 66 let.

Napadi

V Krčevini pri Vurbergu je bil napaden 59 letni brodar Ja-nez Bezjak. Napadli so ga divji lovei, ki so v Dravi pod Vurber-gom lovili ribe in ga tako pre-mlatili, da je obležal. — Napa-den je bil tudi 26 letni Martin Mlakar, hlapec pri županu Vin-dišu na Bregu pri Ptujju in si-cer ko se je vračal iz Velike Varnice v Halozah, kjer je bil po službenem potu, na svoj dom. Napadli so ga štirje še ne-izsledeni zlikovci in ga pobili na tla s koli.

Zločin

V Spodnjih Poljčanah so orožniki izsledili na nekem dvo-rišču sveže razkopano zemljo in ko so to razkopali, so našli v jami novorojenčka, ki je bil že mrtve. Osumili so da je otro-ka zakopala 26 letna delavka Antonija Pirševa, ki je dejanje po dolgem času priznala, toda se je izgovarjala, da je otrok pri padcu na tla umrl. Končno besedo o tem dogodku bo iz-reklo sodišče.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, pone-
deljnikov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849. W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisni važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtega dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

P. Bernard:

Kakšni fašisti smo?

Nikoli ni bil ves svet v enem samem "taboru" in podobno je, da tudi nikoli ne bo. Ljudje bodo ostali v vseh časih različnih misli.

V naših časih se zdi, da se nasprotje misli in dejanj bolj ko kdaj prej zaostruje v smeri samo dveh taborov — komunizma in fašizma.

Zlasti takozvani "stari svet", Evropa in Azija, se nagibata iz dneva v dan bolj očitno k eni ali drugi teh dveh skrajnosti. Velikanski boj se bje med tema dvema taborem, deloma samo na pozorišču misli ali idej, deloma kar naravnost z orožjem.

Mi ameriški Slovenci smo zelo majhen drobci v skupini narodov sveta. Pa čeprav majhen drobci, smo vendar vrženi v to velikansko borbo, vrženi vsaj idejno in organizatorično. Naše časopise dovolj jasno razodeva, kako živahno posegamo v ta boj. V dveh taborih stojimo.

Kar nas je katoličanov med nami, nismo mogli in nismo smeli preslišati poziva poglavarja naše Cerkve, naj se zavedamo, da je odpor proti pogubnemu komunizmu v naših dneh ena poglavitnih nalog vsega civiliziranega sveta. Po svojih skromnih močeh dvigamo glas v naši javnosti zoper to pogubnost in svarimo naše ljudi pred nevarnostjo komunističnega pohoda.

Pri tem poseganju v javnost naletavamo pri naših ljudeh nasprotnega tabora na silovit odpor. Pri vsaki priliki nam očitajo, da smo fašisti in da zagovarjamo strahovladno fašizma po svetu in med nami. Kar mi zagovarjamo, oni napadajo. Kar mi pobijamo, oni jemlje v svoje varstvo.

Med tem, ko nas zmerjajo s fašisti, sami na vsa usta zatrjujejo, da niso komunisti. Samo "socialisti" so, pravijo, in samo to hočejo tudi ostati. Če bi si mi upali trditi, da je socializem najbližja pot v komunizem — gorje nam! Takoj pride odgovor z loparjem in pikonom.

Mi pa v njihovem tisku smo in ostanemo fašisti. Nobena žavba nam ne pomaga. Nobena razlaga, nobeno pojasnjevanje. Kdor količkar pozna katoliško stališče, mora vedeti, da katoličanstvo ne more odobravati ne komunizma in ne fašizma. Oboje je nevarno zlo in rakana na človeški družbi.

Prišlo je pa že v navado in naši nasprotniki si jemljejo vso pravico, da imenujejo "fašizem" na kratko vse, kar ni v tistem taboru, ki je katoliški cerkvi nasproten. Če le pokažeš simpatije do vere in Cerkve — si že fašist! Ob enem s tem si že nasprotnik demokracije, sovražnik delovnega ljudstva!

Vprašajmo se tu: kaj je na koncu konce tisto, kar nas loči? Demokracija??? Če se naši komunistični simpatičarji sklicujejo na demokracijo, je to samo pesek v oči. Kdor išče demokracijo v komunizmu in boljševizmu, jo bo prav tako zastopal iskal kakor pri fašistih.

Ne, ne gre za demokracijo. Za nekaj drugega gre. "Socialisti" stoji že skoraj z obema nogama v komunizmu, čeprav to na vsa usta taje. Njihove prav nič skrite simpatije do početja komunistov po svetu kažejo, da je tako. In s tem postavljajo svojo toliko proslavljeno demokracijo na kocko!

Ne, ne gre za demokracijo. Za nekaj drugega gre. Komunizem je zaklet sovražnik vere. In naši socialisti prav tako. Vero uničiti — to je njihov prvi in poglavitni ideal. Zato so pripravljeni sprejeti komunistično "dik-taturo proletariata", ki zasluži vsako ime prej ko ime demokracije.

Mi smo prepričani, da pojde demokracija rakom zvižgat, če se svet oddalji od krščanstva, pa naj se že oddalji na levo ali na desno. V katerikoli skrajnosti vidimo večjo gonjo zoper krščanstvo, proti tisti hočemo biti bolj odločno na straži.

Dejstvo pa je, da danes nobeno svetovno gibanje ne preganja krščanstva tako strupeno kot ravno komunizem. In ker nastopamo zoper to zmoto in svarimo ljudi pred njo — zraven pa pred vsako drugo komunizmu podobno zmoto — moramo pač hočeš nočeš požirati dan za dnem očitke, da smo — fašisti...

OBRAMBENA KNJIŽNICA

"AVE MARIA" JAVLJA:

da je izšla te dni druga brošurica "Naše Straže," ki nosi naslov "Resna beseda v resni dobi" — izpod peresa našega znanega borca g. Andreja Tomca iz Johnstowna, Pa. Brošurica prikazuje resnost sedanjega časa in potrebo katoliške zavednosti in aktivnosti v isti. Sedanja doba, je kakor nekaka kužna doba, v kateri razsajajo vse vrste kužne socialne bolezni. Človeštvo je na krivih potih in krivih pro-rokov je nič koliko. Komunizem in ves protiverski kator skuša iz te zmede kovati kapital. Zavaja, zapeljuje in vsi, ki niso dobro podkovani omahujejo in podlegajo. Pisatelj biča nezavednost onih, ki mislijo, da so dobri katoličani. Zraven pa svoje nasprotneke podpirajo. Več aktivnosti, več dela, več zavednosti in močasti treba! Tako govori pisatelj.

Uprava Ave Marije javlja, da je bila brošurica poslana vsem č. g. duhovnikom kjer so slovenske župnije. Kjer pa ni slov. župnij so jo prejeli zastopniki lista A. M. Tako bo te v posameznih naselbinah vedeli kje dobite brošuro najlažje in najceneje način. Le v takih naselbinah kjer ni zastopnika, naj se pa obrnejo za brošuro naravnost v Lomont. Želeli pa je, da jih vsak naroči več skupaj, drugače pride brošura predraga.

O DELOVANJU NAŠIH AMERIŠKIH VRH-NIČANOV
Waukegan, Ill.
Tudi letos smo, kakor že več let, imeli cerkveni bazar in sicer se je vršil 15., 22. in 26. novembra. Bazar se je jako povoljno obnesel, saj je prinesel čistega dobička \$2264.34. To je že lepa svota za sedanje čase, ko se vedno nekoliko v depresiji tičimo. Da so se pa delavske razmere nekoliko izboljšale, je razvidno s tega, če pogledamo nekoliko nazaj v prejšnja leta. Sedaj ljudje bolj delajo, nekoliko več tudi zaslužijo in tako laglje nekoliko več darujejo za svojo cerkev. Da je pa naš cerkveni bazar tako lepo uspel, gre veliko priznanje onim našim ženam, ki so bile na kontestu. Te žene so veliko žrtvovala časa in se veliko trudile, ko so hodile po župniji od hiše do hiše ter po malem zbirale skupaj svoto. To je najbolj težavno delo. Kdor je to skušal, ne bo temu ugovarjal, ampak pritrđil, da je res. Končno so te žene, ki so zbirale skupaj svoto \$952.00, kar je veliko pripomoglo, da je imel bazar tako lep uspeh. Na kontestu so bi-

le sledeče žene: Mrs. Frances Drašler, Mrs. Mary Zalar, Mrs. Katherine Varšek, Mrs. Mary Marinčič, Mrs. Mary Stimac in Mrs. Bertha Určikan. Največjo svoto je nabrala pa Mrs. Frances Drašler in je za to prejela prvo nagrado. — Najprisrčnejša zahvala tem ženam za njih težavno in požrtvovalno delo.

Omeniti moram tudi, da je društvo Najsv. Imena na letni seji sklenilo, da sprejme hvalevredno ponudbo Dramatičnega kluba, ki so se ponudili, da bi klub priredil eno slovensko igro v sedanji zimski sezoni. Društvo Najsv. Imena je dramatičnemu klubu prav hvaležno za naklonjenost. Več o tem bomo poročali pozneje.

Šolska mladina se tudi pripravlja pod spretnim vodstvom č. šolskih sester, da priredijo eno zabavo, ali bolj rečeno predstavo in sicer v nedeljo 3. januarja. — Šolske zabave so vselej najbolj zanimive in kratkočasne. Kako bi tudi ne bile. Saj ni bolj zanimivega in lepega, kot pogled na šolsko mladino, kadar nastopi na odr. — Oni navadno vsako leto prirede po dve zabavi, eno okrog božiča, drugo ob koncu šolskega leta. Te zabave pa zahtevajo veliko truda in dela od strani č. šolskih sester, pa tudi trud otrok samih, zato je prav, da se teh prireditve udeležimo v velikem številu. S tem pokažemo, da znamo ceniti delo in požrtvovalnost č. sester, ob enem pa damo s tem veselje naši mladini. S tem pa tudi pomagamo do boljšega finančnega uspeha, saj gre dobiček za kritje šolskih stroškov. Vsi vemo, da vzdrževanje katoliške šole, je veliko breme za župnijo. Vemo pa tudi, da župnija brez katoliške šole nima podlage za bodočnost. Zato vsi prijatelji naše šole in naše mladine, ne pozabite v nedeljo 3. januarja 1937, priti v šolsko dvorano. Predstava se prične točno ob 2:30 popoldne. Vstopnice k tej prireditvi se že prodajajo in stanejo 35c. — Vsem čitateljem in prijateljem tega lista srečne in blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto.

A. K.

NA SEJO VABIJO

Chicago, Ill.
Jugoslovanska žena št. 2. vabi svoje članice na sejo, ki se bo vršila v četrtek 17. decembra ob 8 uri zvečer v navadnih prostorih. Ta seja se skliče zaradi "basketov," katere bomo delile med revne družine za božične praznike. Torej pridite vse, da bo naše delo izvršeno v zadovoljstvo vsem. — Pozdravljene!

Vsem pa želim vesele, srečne in zdrave božične praznike
Mary Kovacic, tajnica

ŠE DRUGO PLAT ZVONA

Cleveland, O.

Anton Jankovič je zapisal v "Prosveti," kateri list je postal naravnost protiverski in v katerem kar mrgoli napadev na katoličane, Rim in vero. — V enem dopisu si je Jankovič privoščil tudi spodaj podpisane in je zvonil pač kakor Jankovič vedno zvonil; on menda mora napadati sedaj tega, sedaj onega, samo da se bere njegovo ime. — Jankovič kot takemu niti ni vredne odgovarjati. Zopet pa ne pustim, da bi živel v veri, da me je prav dobro okrtal. Za to njegovo krtačenje ne dam nič. Dovolj je da vidim podpis in vem za vsebino dopisa. Ker je pa Jankovič zvonil na eno stran in povedal o Grdini, kakor je bežal s seje Makabejcev, bi se mogoče radi tega njegovega zvonjenja kateri zjokal nad Grdinom, nad tem, tako tepenim možičkom, kakor me on imenuje. Da bi se res v srcu kakega bralca ne vzbudilo usmiljenje do mene, ker sem bežal, ali "moral" bežati z omenjene seje, naj Jankoviču odgovorim, da nisem bežal. Sicer pa, Jankovič, kakor hočeš; če ti je to v veselje da sem bežal, pa naj bo. Toda, bežal sem častno, kakor sem častno prišel na sejo, če se to sploh lahko imenuje seja "slovenskega društva" ali društvo samih "Slovencev," kakor omenja Jankovič. On dobro ve, da meni ni treba bežati in tudi to ve, da ne bežim. Vedel sem poprej kaj me čaka in prav radi tega sem šel na sejo. Tudi če bi ne bil šel na sejo, bi Jankovič vseeno pisal dopis in loputal po Grdini. Še morda hujše bi lopnil in rekel: Kje je? Zakaj ni prišel? itd. Prav zato sem šel, da sem vam dal priliko, da ste zmetali na me vse psovke. Vse to ste imeli dogovorjeno že poprej in to sem vam tudi povedal tam na seji v obraz. Toda, tega mi ni bilo žal. Vesel sem bil v svojem srcu, da sem imel priliko gledati v oči mojim najhujšim sovražnikom, ki me že leta in leta vlačite po časopisih, pa mi ne morete nočesar očitati. Kar pišete so sama zavijanja in "foušarija," pišete, samo da se imate pod kaj podpisovati. — Če je Jankovič tak literat, da zamore vsakega davati in obsoditi v tak nič, naj bi tudi nekoliko prevdaril o mojem dopisu napram odboru Makabejcev, katerega društva sem član, upam, precej več let kot Jankovič. Če sem imel prav ali ne; mogoče sem bil opravičen pisati; in ako sem bil, zakaj potem napad? Jankovič naj bi pa tudi pojasnil, zakaj sem pisal in kritiziral. Tega pa ni storil, ker bi potem njegov dopis ne imel pomena. Ker pa ni Jankovič tega pojasnil, moram pojasniti jaz, zato sem temu dopisu

tudi dal tak naslov.

Jankovič dobro ve, da zbiramo darove od društev in posameznikov za Narodni kulturni vrt. Večina društev in naselbin je pristopilo v naš delokrog s tem, da so darovala večjo ali manjšo svoto v denarju, za sklad in stroške ki nastanejo pri gradnji in urejanju vrta ali pri nabavi spomenikov. Iz urada organizacije vrta sta bila poslana dva pisma Makabejem, ki je, kakor priznava Jankovič, veliko društvo in Slovenci so člani tega društva. Toda, zaman so bile prošnje našega odbora. Nasprotno je baš to društvo kar dvakrat zaporedoma poslalo ali sklenilo darovati \$10.00 in \$50.00 za neko ustanovo, katera bi imela biti po mnenju njenih začetnikov bič ali korobač za katoličane. Torej, Makabejci so imeli za Kulturni vrt več let gluha ušesa, dasi bo, ko bo dodelan, vreden \$100.000. Ta vrt bo takorekoč last Slovencev — Jugoslovancev, v katerem bo lahko stalo 25 ali še več spomenikov naših kulturnih mož. Pa ni bilo vredno, da bi Makabejci darovali par dolarjev. E, Jankovič in pa Makabejci!

Tu je zajec za grmom. Za protikatoliško propagando ki še ni ustanovljena \$60.00, za kulturni vrt, ki že stoji, pa ni ti groša. — Pri tem si usojam vprašati Jankoviča, da mi po svoji pameti, če jo sploh kaj ima, odgovori, če sem imel prav ali ne, ko sem protestiral kot član društva, napram takemu početju, napram odboru, o katerem sem prav dobro poučen, kako ravna v takih zadevah, saj se očitno vidi nezasišano strankarstvo. S protestom sem storil kot član samo svojo dolžnost in tega mi ne bo nikdar žal, ampak v čast si bom šel to, kar sem govoril na seji v svoj zagovor, predno sem odšel.

Kar se pa tiče bežati s seje, pa to le: Vsi organizirani Jankovič, z vsemi, katere je imenoval v svojem dopisu, niste meni ničesar povedali, da bi držalo, četudi ste bili dogovorjeni in mi predsednik ni dal besede toliko časa, da ste drug za drugim izmetali iz sebe ves srd, kakor so to delali farizeji in najeti zmerjači. — Jankovič pravi, da sem "bežal." Uro in pol sem se nahajal v dvorani in sem moral poslušati o komunistični propagandi, mesto da so se reševale društvene zadeve, so se ukvarjali z rusko boljševiško propagando. Ne vem, po čem se je tu razmotrivalo o plači ruskega diktatorja Stalina. Neki član je trdil, da ima mesečno samo \$150.00. Joj, komaj sem čakal, da sem dobil besedo, da se zagovarjam, toda ne kot ponižni sluga, kot menj Jankovič, da se umaknem praznim sanjarjem, ki niso imele s sejo Makabejcev nobene zveze. Ako Jankovič to smatra za bežanje, potem mu ne morem pomagati, kakor ne za take zablode.

Zanesljiv list. — "Glas Naroda" piše dne 10. dec. v Zagorovi koloni: "Španska vlada je bila do nedavna navezana sama nase in na svoje junaške borbe. Šele pred kratkim se ji je pridružilo nekaj francoskih prostovoljcev in nekaj živeža je dobila iz Rusije."

"Glas naroda" dne 11. dec. v sedmi koloni na prvi strani: "Ker je Rusija ta načrt (za plebiscit) sprejela, je zavladalo veliko upanje, da bo načrt uspel. Ako je Rusija, ki je bila prva država, ki je začela dejansko pomagati na Španskem, pripravljena, odreči svojo nadaljno pomoč, tedaj bodo to storile tudi druge države..."

Precejšnjo razliko, ali ne? Od kod in kako je nastala? Prav lahko je povedati. Poročevalec na prvi strani je črpal podatke iz kakega nepristranskega lista, Zgaga je pa pisal iz svoje pristranske glave. Zgaga, tvoja tolažba je v tem, da imaš v svoji pristranosti dolgo vrsto pristašev po vsej Ameriki, posebno v Chicagu in Clevelandu. Zato nič ne maraj, če te tvoj lastni list takoj naslednji dan počši po ustih...

Pred sodiščem. — Torej vidite, gospa, vaš sin je priznal, da je motocikel ukradel. Kaj porečete na to?

— Prosim, gospod sodnik, kdo se pa dandanašnji ne peča s sportom?

Pohvalila se je. — Starejša primadona: "Prosim, jaz veljam za prvo umetnico sveta. 'Se mi je kar zdelo, da ste res toliko stari.'"

V šoli. — Učitelj: "Se enkrat vam ponovim Anonimen se imenuje tisti, ki hoče ostati nepoznan. Kdo se je pa pravkar na glas zasmel?"

Glas iz ozadja: "Anonimen."

Dobra zeta. — "Kje pa boste sedaj živeli, ko ste obe hčerki srečno omožili?"

"Moja dva zeta se baš o tem prepirata, eden hoče, da bi živel v Ljubljani, drugi pa hoče, da v Mariboru."

"Srečni ste, ker imate tako idealna zeta."

"Oh prav nič idealna nista! Ljubljancan hoče, naj živim v Mariboru, Mariborčan pa, naj kar v Ljubljani ostanem."

de na sejah — za to nimam časa. — Mar ni najbolj pametno, da se človek takim sovražnim ljudem umakne in gre proč? — Jankovič, pojdi se solit!

Anton Grdina

"TARZANOVA DVOJNKA"

(16)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisl: Edgar Rice Burroughs

Na srečo, je lev enkrat zgrešil svoj plen. Skočil je bil namreč samo malec premalo in fanta sta se mu srečno umaknila na drevo. Le nekoliko več zaleta, pa bi se lev gostil s svojo žrtvijo, tako se je pa le v krenulji svoje šape dotaknil Dickovega čevlja, ko sta se z naglico povzpela višje na drevo.

"Zakaj nisi gledal leva v oči, da bi stisnil rep med noge in zbežal nazaj," je Dick podražil Docja, da sta bila enkrat na varnem. "Saj sem hotel, pa ni hotel lev stati v miru," je odvrnil Doc in dostavil: "Zakaj pa nisi ti prinesel s seboj velikega dežnika, morda bi to pomagalo da bi lev bežal."

Tako sta se pogovarjala fanta, ko sta bila, ali vsaj mislila sta, da sta za enkrat na varnem v vilihavi drevesa. Spodaj pod njima je pa divjal razjarjeni lev ker mu je izpred nosa ušla tako dobra jedina. Skatlat je in se zagnal v drevo. V tem je rjovel, da je strahotno odmevalo po džungli.

Na srečo levu ni prirojeno, da bi plezal na drevo, kajti v tem slučaju, bi se mladeniča dolgo ne veselila svoje rešitve, če se sploh more to imenovati rešitev. Kaj lahko zaspija in v spanju padeta levu v zrclo. Lev pa tu ni čakal pod drevesom, ampak se je umaknil nekoliko v stran in čakal ugodnega trenutka.

MED SOCIALISTOM IN KATOLIČANOM

Andrej Tomec.

Slučajno sta se skupaj sešla dva Slovenci kot člana vsake ene izmed dveh različnih glede načel nasprotujočih si podpornih jednot, v neki slovenski naselbini.

Kot že navadno, ni član katoliške jednote oz. katoličan, ki je čez mero toleranten, niti z besedo, niti s kako kretnjo pokazal, da mu je družba s članom socialistične jednote oz. socialistom, kakor druga, z njegovim somišljenikom, je pa nasprotno njegov tovariš, tudi po svoji navadi, kmalu začel po malem pogovoru tako napeljevati, da je mogel nekoliko zabavljati zoper njega, češ, kako da je na napačen, da ni član kake druge rdeče ali napredne jednote, temveč je član katoliške, nazadnjaške jednote in kako, da je neumen, da hoče sploh v sedanjih tako naprednih, prosvitljenih in modernih časih še veljati za katoličana, kar je za vsakega naprednega in prosvitljenega človeka dandanes že sramota, da je vera zanj samo znak neizobraženosti in nevednosti in nazadnjaštva in da človek, ki ima še vero, ne razume zahtev sedanjega časa.

Katoliški rojak je imel toliko na te besede odgovoriti, da ni mogel tovarišu več pustiti govori. Vstavljal ga je rekoč:

Nehaj, prijatelj; nehaj, da se še bolj ne zaletiš, kakor si se, ker zaletel si se tako neusmiljeno in neumno, da ko bi ti to vedel, bi ti nikdar več na misel ne prišlo, komu drugemu očitati neumnost.

Kako to? Kar poslušaj. Ti torej hočeš samega sebe in s teboj vred premno, ki so bili tako nespametni, da so Bogu obrnili hrbet v svojo lastno neskončno nesrečo, opravičiti, zakaj ste pustili vero in jo zdaj sovražite in preganjate sklicujoč se na sedanjí napredek, prosveto in modernizacijo. Pa pravno s tem le še bolj dokazujete, kako da ste vsi, kateri ne marate več za vero, neumni in nerazumni, ker mislite, da bi zato ne bili napredni, izobraženi, prosvitljeni in moderni, če bi imeli vero in po njej živeli.

Sklicuješ se na sedanjí napredek, prosvitljenost in moderno znanost in na vse, s čimur se je svet vzpel tako visoko, hoteč s tem opravičiti nevero, pa glej! Vsa človeška učenost in iznajdljivost, vsa prosveta in kultura, s katero se sedanjí moderni svet ponaša in prevzema, kot da bi več ne potreboval Boga, je tako rekoč še le od včeraj, je vse to le človeško delo, oziroma sad in vspeh človeškega dela in truda, katerega je človek dosegel še le po dolgih stoletjih in tisočletjih. Zdaj pa ti vse to, kar si je človek po dolgih dobah z velikim trdom pridobil, odkril in iznajdel, primerjaj neskončni umnosti, modrosti, previdnosti in vse-mogočnosti božji, katere ne obstoji še le par stoletij ali tisočletij, temveč od vekov in ni po-lagoma nastajala, se večala, bolj-šala, napredovala, se izpopolnjevala, kakor je to glede vsega pri človeku, temveč je vedno bila, je in bo vedno enaka, neizpremenjena, neskončno popolna in dovršena. Bog torej ni le napreden, izobražen in prosvitljen in moderen, kakor je sedanjí svet in kakor bo lahko še v bodoče, temveč je neskončna modrost in naj-popolnejša dovršenost sama, je bil, je in bo na večne čase, ne da bi mogel kdaj kaj pridobiti, ali izgubiti. Kar je Bog vstvaril, ali naredil, urenil, določil, je bilo vse popolnoma dovršeno brez naj-manjše hibe in pomanjkljivosti in to ne le za nekoliko časa, ne le za ene kraje, ne za ene ljudi, temveč za vedno, za vse čase, za vse kraje, za vse ljudi. Bog ne more ne napredovati, ne nazadovati, ker je njegovo delo takoj v začetku popolno, da popolnejše nikdar biti ne more. Kar Bog na-

redi, ni treba nikdar nič popravljati, spreminjati, izboljševati, izpopolnjevati.

Zato je neskončno neumen o-čitek brezvercev, s katerim oči-tajo katoliški cerkvi, da je na-zadnjaška, starokopitna, zastare-la in da se je preživela in da v sedanjih časih v dobi reforme in modernizma ni več primerna za človeštvo, ker se tudi ona sama ne reformira in modernizira in da zato ni božja vstanova, ni božje delo.

Toda že priprost in otroški razum more spoznati, da če bi se katoliška cerkev reformirala in modernizirala, kot se reformira in modernizira človeško delo, bi potem ne bila popolno in dovršeno delo, če bi pa ne bila božje delo, ne bila vstanova božja, temveč le ubogo, pomanjkljivo, ne-popolno človeško delo, ki ga je treba zboljšati, izpopolniti, re-formirati, modernizirati. Ali to-rej ne vidiš kako brezmejno ne-umno je, od katoliške cerkve pričakovati, da bi se reformirala in modernizirala?

Enako brezmejno neumno je od tebe in vsakogar tudi to, da radi sedanjega napredka, prosvitljenosti in modernizma, radi pomanjkljivega človeškega vse-pa-ha, zapustite svojega vse-mogoč-nega neskončno modrega Boga, Stvarnika nebes in zemlje, za-pustite svojo dobro mater sv. ka-toliško edino pravo in edino zveličavno cerkev, ki je popolno in dovršeno božje delo, katero obstoji od svojega začetka, blizu dva tisoč let in kljub vsem naj-ljutejšim sovražnim viharjem in bojem, vedno zmaga in se ved-no bolj širi po vesoljnem svetu. Zapustite radi človeškega na-predka vero in Boga in z njim svojo mir, svojo srečo, svoj ča-sni in večni blagor. Neznatna ka-pljica človeškega napredka vam je več, kot pa neskončno morje božje modrosti in neminljivih duhovnih dobrin, ki jih daje ve-ra in življenje po veri.

Vnet zagovornik svoje vere in svojih katoliških načel je vtihnil in njegov tovariš mu ni vedel kaj drugega reči, kakor: No, ti si pa dober pridigar. Ne gre zato, dober ali slab pri-digar, gre zato, je li res tako ali ne, kot sem rekel in trdil jaz. Si-ker si pridige zelo potreben in če te moja pridiga ne bo nagnila, da boš začel malo bolj razsodno misliti, potem nisem dober; tem-več še preslab pridigar. Rajši mi povej, kaj ti porečeš k tej moji pridigi.

Kaj naj bi rekel? Kar se tiče katoliške cerkve same ti ravno ne morem ugovarjati, toda kar se pa tiče duhovnikov, bi pa bilo po mojem mnenju najbolje, ko bi jih iztrebili iz sveta, kakor so jih iztrebili ali jih skušajo iztrebiti po nekaterih kraljih kot na pr. v Rusiji, v Mehiki in zdaj se je zbrihala tudi Španija v tem o-zir, ker duhovniki so proti na-predku, proti znanosti, proti u-metnosti in proti svobodi.

Nehaj, Jože, nehaj, mu je se-gle v besedo tovariš, ki mu je bilo pa Janez ime. Človek se vsprido tvojega govorjenja mo-ra za glavo in trebuh prijeti. Pa se imaš še za tako pametnega in druge za neumne. O, koliko in kakšnih pridig bi ti še bilo tre-bal! Ali veš, da si grozen človek, kot se strinjaš s tem, ko cerkve, samostane, katoliške šole in bol-nišnice rušijo in požigajo, du-hovnike, redovnike in redovnice pa na nečloveški način mučijo in morijo in najstrašnejša grozo-dejstva nad njimi izvršujejo; enako na zverinski način prega-njajo in zatirajo katoličane.

Zakaj se ne bi strinjal, pravi na to Jože, če so torej, recimo, komunisti proti katoličanom, za-ve kaj so pa katoličani proti komu-nizmu in proti vsakemu, ki ni njihovega mišljenja.

Ti hočeš reči, kajne Jože, za-nikdar biti ne more. Kar Bog na-

Na mirovno konferenco ameriških držav, ki se vrši v Buenos Aires, so prispele tudi ženske zastopnice iz vseh delov obeh Amerik in slika jih kaže ob njih zborovanju.

KAJ SE SLIŠI PO SVETU?

FOTOPLJENE LADJE SE BODO SAME DVIGALE

Neki Guillaume je napravil izum, s katerega pomočjo naj bi se potopljene ladje same dvigale na površje. S tem izumom, o katerem pa ne poročajo nič podrobnejšega, so napravili zanimiv poskus v luki Santa Lucia. Vze-li so neko vrsto kitolovca. Izu-mitelj je stopil v steklenem po-tapljaškem zvonu in s svojim izumom na krov te ladje in se dal z njo vred potopiti. Stevilni strokovnjaki so opazovali stvar z drugih ladij. Po 53 sekundah se je potopljena ladja v njih največje začudenje spet dvignila na površje in izumitelj je bil živ in zdrav na njenem krovu.

MRS. SIMPSON DOBIVA GROŽNJE

Cannes, Francija. — Mrs. Simpson, ženska, zaradi ka-tere je angleški kralj Edvard zapustil prestol, stanuje tukaj v neki vili, kamor se je pre-se-lila iz Londona, ko je bila tam-kaj zadnji teden razburjenost na višku. Ženska dobiva mno-žine pisem iz raznih krajev, od katerih ji mnogi piše gro-ze in jo obdolžujejo spletka-renja ter krivde, da je zaradi nje prišla v nevarnost enot-nost britanskega imperija.

USMRTITEV — VZROK SMRTI

Nemški državni statistični u-rad je izdal svoje letno poročilo za tekoče leto, ki obsega med drugim izčrpno tabelo o vzrokih smrti v nemški državi za pred-lansko leto. Med smrtnimi vzro-

bojujejo proti svojim nasprotni-kom za svojo čimvečjo moč in nadoblast?

I seveda se, je Jože hitro od-vrnil misleč, da kako dobro za-govarja svoja načela in svoje so-mišljenike, v nič pa devlje kato-ličane, pa se je strahovito vre-zal, kar je kmalu spoznal. Spo-znal tudi Janeza in njegovo zgo-vornost.

Najprej se je Jožetu samo na-smejal, potem pa mu je napol šaljivo, napol resno dejal:

Veš kaj, Jože, rekel bi da mi-dva igrava jako čudno in zani-mivo vlogo. Ti si torej socialist, morda celo prvi komunist, vsaj strinjaš se z njimi, kot si ravno prej izjavil, in odobravaš vse to, kar oni z duhovniki in katoličani počenjajo, jaz sem pa katoličan, pa glej, od zdaj si bil ti v tem najinim razgovoru zmeraj proti katoličanom, jaz sem jih pa bra-nil in zagovarjal, zdaj jih pa ti zagovarjaš, jaz bom pa proti njim.

Jože ga začudeno pogleda re-koč: Kaj praviš, da jaz katoliča-ne zagovarjam, ali se šališ?

Ne šalim se čisto nič, odvrne Japez, temveč mislim popolnoma resno, kar ti hočem takoj razlo-žiti.

(Dalje prih.)

ki navaja to poročilo tudi "so-d-no usmrtnitev", in sicer je stati-stični urad zabeležil 149 usmrti-tev moških in 8 usmrtnitev žen-skih oseb. Polovico teh oseb so obglavili iz političnih razlogov, med njimi eno žensko. Med mo-škimi obglavljenici jih je bilo 59 v starosti od 15 do 30 let, eden pa je štel več nego 70 let. Dve izmed usmrtnih žensk sta šteli tudi 15 do 30 let ...

FARIJI BODO SMELI V SVETIŠČA

Maharadža travankurski, kne-ževine s preko štirimi milijoni prebivalcev na severozapadu Britske Indije, je izdal proglas, ki dovoljuje odslej vsem pari-jem, da smejo obiskovati držav-na središča. Ta odredba utegne imeti veliko pomen za vso Indi-jo. V tej deželi je kakšnih 50 mi-lionov ljudi, ki doslej niso sme-li v svetišča, ker so jih smatrali za "nečiste", in ki so živeli v ne-popolni bedi. Maharadža travan-kurski se že 17 let bori za to, da bi se položaj teh pari v njegovi državi izboljšal. Verjetno je, da mu bodo v tem pogledu sledili sedaj tudi drugi indijski knezi.

PRVA PLINSKA MASKA

Pred 150 leti se je smrtno po-nesrečil pri padcu v starosti 29 let francoski fizik Jean Pilatre de Rosier, ki je leta 1786 hotel kot prvi premagati s takratnim nerodnim zrakoplovom Rokavski preliv. Leto dni poprej je pred-ložil pariški akademiji znanosti svoj izum "respirator" iz gumi-jastega blaga, ki je zakrival obraz. Namenjen je bil letalcem, "ki bi bili prisiljeni pristati v dimu ali smradu". Na hrbtni pri-trjena posoda z zrakom je dova-

jala zrak po cevki v usta, dočim je služil nos za izdih. To je prva oblika plinske maske, ki jo nika-kor ne smemo šteti za izum naše dobe. Neusmiljena usoda je ho-tela, da je umrl izumitelj zaradi zastrupljenja s plinom. Ko je padel na tla blizu Boulougnei, je obležal pod prevleko raztrgane-ga zrakoplova, preden se je po-služil svojega respiratorja.

PARIŠKA PRAVLJICA

Pariški zgodovinarji so dolgo ponavljali zgodbo o perzijskem šahu, ki je obiskal v polovici mi-nulega stoletja francosko prestol-ico, se zelo zanimal za razne u-stanove, a posebno vzbujal giljo-tino, s katero je sklenil nadome-stiti domače rablje. Seveda je hotel videti obglavljenca. Oblasti so šahu na ljubo pohitele zaklju-čiti življenje nekega na smrt ob-sojenega morilca. Kralj kraljev je pihel ob šestih zgodaj na morišče, a se je zavzel, ko je vi-del obsojenca, mladega hrusta. "Ne, ne, — je zaklical, — pusti-te ga, ker je tako krepak. Naj rajši dela v ječi. Obglavite te-ga starca, ker bo itak kmalu umrl!" Pokazal je sivolasega vi-sokega uradnika s trakom Čas-tne legije v gumbnici. Šah je bil namreč prepričan, da bo prire-je-no obglavljenje samo na njegovo željo ... Ta zgodba se je splošno smatrala za resnično. A zdaj je našel neki literarni zgodovinar v zapuščini znanega pesnika Fr. Coppeea (1842—1908), prizna-nje, da je bila izmišljena. Cop-pee piše: "Pozneje sem obžaloval mojo lahkomišelnost. A Parižani so tako radi pripovedovali smeš-nico, da mi sploh ne bi verjeli."

SIRITE AMER. SLOVENCA

Naznanilo in zahvala

S potrjim srcem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, da je po dolgi in mučni bolezni jetiki, v Gospodu zaspal naš ljubljeni sin, oziroma brat,

Alojzij Juričič

Ob svoji smrti je bil star 39 let. Zahvalo izrekam sledečim: Mrs. Janeetti in njenemu sinu Heraković, ki so me vozili v Ottawa, Ill. v sanatorij; hvala Dr. Leo Urbanovski, Mr. in Mrs. Joe Ajtster, Mrs. Alojziji Koliva, kajti pokojni ji je na rokah umrl.

Za darovane sv. maše se zahvalim Mrs. Frances Gende, Mrs. Mary Bildhaver, Mrs. Mary Janc. Zahvalim se za darovane vence bratom Johan in Josi Juričič, Joe in Martha Juričič iz Chi-cage, Ill. Hvala tudi Mr. in Mrs. Anton Horzen, enako Mrs. Macek iz De Pue, Ill. in njo hčeri. Hvala vsem onim, ki ste pri-lili ranjkega pokropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru. — Posebna hvala pa č. g. župniku Leo, ki so prišli k hiši in spremlili ranjkega Alojzija v cerkev sv. Roka, in potem na pokopališče sv. Vincenca, kjer sedaj počiva zraven očeta.

Bog mu daj večni mir in pokoj, in večna luč naj mu svetli!

Zaljubljeni ostali:

JOSEPHINE JURICIC, mačeha; JOHN in JOE, brata v Chicagu, Ill.; MARY, (omoč. Struna), sestra, ki živi v Waukeganu, Ill.

La Salle, Ill., dne 8. decembra 1936.

Naš glas

Pod tem naslovom bomo ob-javljali za naprej razne načelne razprave in komentarje. Razno-vrstni dogodki, ki posegajo glo-boko v javno življenje zahtevajo aktualnih komentarjev in poja-snil. Mnogi naši vrli sodruidniki, ki želijo komentirati take dogo-dke, bodo tu lahko izrazili svoja komunistu veljavni predstavi-mnenja o takih vprašanjih. Ker se bo pa tudi treba ozirati na omejen prostor, prosimo vse so-trudnike, naj bodo s svojimi prispevki kratki in jedrnat. Le na ta način bo vsak prišel do svoje besede in prostora v listu. V danes prinašamo na tem me-stu zanimiv članek izpod peresa našega vrlega sodruidnika veleč. g. patra Bernarda OFM., ured-nika "Ave Maria", ki se glasi:

'KOMUNISTIČNI STRAHOVI'
P. Bernard

Na silovit odpor naletavamo v nasprotnem taboru z našim pisa-njem in objavljanjem raznih člankov. Očitajo nam, da se bo-rimo zoper neko namišljeno ne-varnost, ki preti veri in Cerkvi. Trdijo, da resnične komunistične nevarnosti ni drugje kot v naši razgreti domišljiji ...

Tako nekako nasprotniki. Tu-di v našem lastnem taboru se ne-katerim zdi nepotrebno to pisa-nje in si na tihem in na glas mi-slijo, da bi bilo lepše, če bi bili tiho in bi se — ne kalil mir ...

Mi smo pa prepričani, da ni nič bolj potrebno kot pisati in govoriti in opozarjati na straho-vito nevarnost, ki preti katolič-anstvu, če bomo mi kar mirno naprej spali ... Prepričani smo, da imajo prav oni, ki izjavljajo, da je nevarnost, ki nam preti, tako velika, da nam takorekoč že streha nad glavo gori ...

Samo nekaj dejstev! Dne 7. februarja 1937 se bo vršil v Moskvi svetovni kongres brezbožnikov. Pričakujejo za-stopnike iz 46 različnih držav, ki bi naj jih bilo najmanj 160.

Program za tisti brezbožni kongres ima sledeče točke:

1. Ustanovitev centralnega u-rada za svetovno brezbožniško propagando.
2. Ustanovitev svetovne brez-božniške internacionale, ki naj bi bila pod vrhovnim vodstvom ru-skih sovjetov.
3. Formuliranje smernic za sistematično brezbožno propa-gando po vsem svetu.
4. Poročilo posameznih dele-gatov, kakšne skušnje imajo v posameznih deželah brezbožni propagatorji.

Jacob Gerend Furniture Co.

Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas podnevi in ponoči. Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah.

704-706 North 8th Street,
Telefon: 85 — Res. 4080-W

Sheboygan, Wis.

BOŽIČNA DARILA

Vašim domačim v stari kraj bodo dostavljena točno in hitro. Mi pošiljam denarne pošiljke v vse dele sveta. Pošljite vašim lomačim v stari kraj božično darilo potem nas, ki b dostavljeno točno, hitro in brez vsakega odbitka. Cene valuti so podvržene spre-membam borznih cen. Včeraj so bile naše cene:

Dinarji:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 2.55..... 100 Din	Za \$ 5.00 pošljite.....\$ 5.75
Za \$ 5.00..... 200 Din	Za \$ 10.00 pošljite.....\$10.85
Za \$ 7.20..... 300 Din	Za \$15.00 pošljite.....\$16.00
Za \$ 9.50..... 400 Din	Za \$25.00 pošljite.....\$26.10
Za \$11.70..... 500 Din	Za \$40.00 pošljite.....\$41.25
Za \$23.00..... 1000 Din	Za \$50.00 pošljite.....\$51.50
	Lire:
Za \$3.50..... 50 lir	Za \$6.40..... 100 lir
	Za \$29.00..... 500 lir

Vsa pisma in pošiljke naslovite na:

JOHN JERICH

(V pisarni Amer. Slovence)

1849 West Cermak Road,

Chicago, Illinois

Peter Pavel Glavar

LANŠPREŠKI GOSPOD.

Zgodovinska povest
—
spisal
DR. IVAN PREGELJ.

"Gospodu Ciprijanu, stričniku komendatorjevemu. Le pogledj ga dobro, ko prire. Kdo nek je? Ubogi človek, kako je bil prej slab."

Tedaj je privedel sluga gosta. Peter Pavel se je priklonil in dejal: "Truden popotnik sem in od daleč. Rekli so mi, da stanuje v tej hiši gospod vitez Peter Jakob in sem vstopil. Saj sem v hiši gospoda komisarja —"

"Tako je," je priklimal dobrodušni Zandonatti. "In tudi to so prav rekli, da je Peter Jakob moj gost. Zdaj pa ga ni v Senju."

"To sem mu že jaz povedala," je rekla deklica.

"Si mu?" je dejal oče in pogledal nanjo, pa spet na Petra in se nato zasmejal: "Pa boš menda tudi vedela, kdo neki je. Jaz še ne vem."

Rdečica je zalila Petru obraz in se je sramoval in rekel: "Oprostite mojo zmedo! Meni je ime Peter Pavel Glavar in sem faran komende gospoda viteza Petra Jakoba pri Svetem Petru na Kranjskem."

"To je že nekaj," je dejal dobrodušno Zandonatti in stisnil Petru roko. "Sedite, s Kranjskega je pa daleč; ali ste hodili peš?"

"Peš," je odvrnil Peter. "Mudilo se mi je. A zdaj vidim, da sem prišel prepozno in zastoni." Zopet je iskal kakor v zadregi, kaj bi rekel. Radoznalo in sočutno je počivalo dekletovo oko na njegovem licu. On pa se je še bolj zmedel in je vprašal: "Malta. To je pač daleč?"

"Daleč, prijatelj," se je nasmehnil Zandonatti, "in prva ladja odpluje tja morda šele čez pol leta."

"O moj Bog," je vzdihnil Peter. Ona slabost, ki se ga je bila prej polastila, se ga je prijemala znova. Tedaj je rekla deklica:

"Gospod Peter Pavel, morda bi Vam mogel moj oče kaj svetovati. Ali so važni vzroki, ki Vas vodijo k presvetlemu komendatorju? Ali je tajnost?"

Peter Pavel je odvrnil: "Ni tajnost. Jaz sem doštudiral bogoslovne nauke, a zdaj so nastali zadržki, da mi ne morejo dati redov in me ne morejo posvetiti. Gospod komendator pa ima moč in bi mi mogel pomagati."

Skromno je orisal nato zgodbo svoje življenja. Zandonatti je z vse očitnejšim pomilovanjem kimal, izpraševal in dejal, ko je Peter utihnil:

"Pogumen mladič, moj ljubi! Vse se bo naredilo. Zdaj pa je prvo, da se okrepčate. Hej, Ana Marija, ali je moja gospodična gospodinja zaspala?"

Živahno je planila deklica in odhitela iz sobe. Zandonatti pa je rekel: "Bo treba pač počakati prve ladje, moj dragi. Ukrenili bomo kako. Seveda —"

Iskal je v Petrovem obličju in na njegovi obleki. Ta je umel in rekel: "Ubog sem. A morda bi si mogel na kak način prisluziti denarja za pot. Vajen sem poučevati kot domači učitelj."

"Zelo dobro," je rekel Zandonatti. "Tu imamo šolo in dijake. Jaz bi Vas rabil." Vstal je in zaklical: "Pero! Pero!"

Vstopil je sluga, ki je bil prej privedel Glavarja.

"Kje je Džono?" je vprašal Zandonatti.

"Mladi nadarjeni gospodič je pod streho," je odvrnil sluga v svoji vljudnosti.

"Pod streho? Kaj neki mora vedno stikati pod streho?" se je razjadel Zandonatti. "Tako ga privedi, potepa. No. no! Zdaj bo odzvonilo njegovi lenobi." Obrnil se je k Petru in dejal: "Zdaj boste videli mojega sina. Strašen paglavec je. Nemaren, da se Bogu smili. Pa ga ni človeka, da bi mu na prste gledal. Ana Marija se ukvarja z njim, pa je predobra."

"Kaj me tožiš, oče," se je oglasila deklica tedaj vstopivši.

"Tudi ti imaš našega Džona na vesti, sem rekel," je odvrnil Zandonatti, "pa bo odslej drugače. Gospod bogoslovec, sežite mi v roko. Ostanite pri meni in učite mojega sina, dokler ne odpluje ladja na Malto. Pa strogo ga boste morali držati in trdo, razumete?"

"Kako bom vrnil," se je užgala sijajna radost v Petru. Pogledal je po deklici in go je obšla sladka misel in je videl:

Bedni popotnik, božanstveni Odisej, pripoveduje bajka, je stopil na breg in je srečal kraljevo hčerko Navzikajo; in ga je sprevedla k očetu in prosila zanj. In je kralj gostoljubno sprejel Odiseja in ga bogato obdaril ter na svoji ladji prepeljal v njegovo domovino na Itaki.

"Gospod," je vzkliknil bogoslovec in prijel Zandonattijevo roko. "Sprejemem službo in se bom potrudil."

"Nič, nič, nič," je branil Zandonatti, hčerka pa je rekla sladko: "Moj oče, gospod Peter Pavel, že po obrazu spozna človeka, in Vam je takoj zaupal. Zdaj ste naši."

Glavar se je vljudno poklonil. V oči so mu kipele solze in v srcu se mu je oglašalo v hvaležnosti:

"Navzikaja moja, Bog ti plačaj, Bog ti plačaj!"

Tedaj je privedel sluga osuplega Zandonattijevega sina.

* * *

Peter Pavel se je udomačil v prijazni Zandonattijevi hiši, ki je bila polna sladkega rezednega vonja. Hitro so mu minili meseci, dasi je nestrpno čakal, da bi že odplula ena ali druga ladja v smeri proti Malti. Bogoslovec vse svoje žive dni še ni živel bolje. Zdelo se mu je tudi, da na vsem svetu ni boljših ljudi kakor so komisarjevi. Poln najlepših nad je mislil: Človek, ki je prijatelj takih ljudi, ne more biti slab. Komendator je njegov prijatelj. O, prav gotovo ne bo manj prijazen z menoj, kakor so Zandonattijevi. Doma v Komendi seveda je bil visoki gospod nekam bolj odljuden. Zaradi svojega dostojanstva seveda. V svojem pravem domovanju pa bo mil in blag. "Oh, in jaz sem celo njegovo knjigo o lepem vedenju izgubil."

S svojim gojencem Džonom je imel Peter Pavel mnogo truda, a tudi uspehov. Oče je bil ponosen na učitelja in ga je večkrat zagotavljal svoje naklonjenosti. Gospodična Ana Marija pa, ki je bila prve tedne neskončna ljubezniva s Petrom, je začela postajati drugačna, skoro nevljudna in neprijazna. Zastoni je ugibal Peter Pavel, s čim se ji je zameril.

(Dalje sledi)

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Tako se ne piše.

Neki "Notranjec" piše v "Prosveti" pod označbo: "Tako mi pišejo..." o razmerah njegove ožje domovine pod laško peto. Bo tako, kakor je opisano in splošno znano tako glede krutosti in zatiranja po laškem fašizmu, in bo tako tudi glede razmer na cerkvenem polju. Odlodno pa se mora poudariti: Tako se ne piše, če je komu res za usodo zaslužjenih bratov, in ni mu pri tem le za to, da se z nosi nad vaticanom in katoliško cerkvijo. Morda ustreže čitateljem "Prosvete," ki hlastno segajo po vsem, kjer se smeši vraga in zabavlja čez vatican, rojakom, ki trpijo, pa ni ustrezno, narobe, tako pisarenje naravnost škoduje, ker manjša in uničuje odporno silo tlačene naroda. Nikakor nočem zanikati, da bi ne bilo hudo na cerkvenem polju pri obstoječih razmerah, ampak s takim napadanjem na katoličanstvo se zlo poveča, ne zmanjša. Mnogi čitajo, ker ne znajo ločiti, ali jim strast ne pripusti jasne sodbe razmer, pri teh se za odpor proti laškemu fašizmu čisto ničesar ne pridobi, pač pa se ta odpor zmanjša, ker se ljudem s tem vzame edina odpora in tolažba v stiskah, vera.

Kaj hočete s takim pisarenjem? Ali obupate, da ni pomoči, ker se je s fašizmom zvezal tudi vatican? In na vatican in katoličanstvo ste bolj hudi kakor celo na fašizem. Ako ni pomoči, čemu se pisari? In če se ljudem vzame še trohica vere, ki je ostala, potem je bolje, da naredite danes križ in ne pisarite, ker mrtvi so mrtvi. Kaj pomeni drugega, ko piše ta Notranjec: "Ljubi Bog jih ni uslišal, marveč je stopil na stran številnejših, na stran krivičnih." To je pristna blasfemija, bogokletstvo. Ali hočete s takim bogokletstvom pomagati zaslužnim? Ali pa, če se zapiše: "Krivice, ki se godijo našemu narodu...so vnebovpijoče, če je kje kakšno nebo. Ako bi bilo, tedaj bi ne dopustilo grozodejstev in zatiranja, ki se danes godijo na naši zaslužni zemlji in po vsem svetu." Kaj to pomeni? Nag ateizem, golo brezverstvo, če ni nebes, ni nobene pravice, velja le sila močnejšega, in ta je na Primorskem laški fašizem, in v vatican, če že tako hočete, ker pri brezverstvu je tudi vatican le prazna beseda. Fašizem in vatican hočete udariti, pa Primorci še bolj udarite, kakor so že udarjeni, ako udarjate z bogokletstvom in brezverstvom. Kam je ušla le pamet, več ne pravim.

Dalje piše Notranjec o križu in meču. Pesnik je to zapisal, ampak pesnik je to tudi razumel. Zgodovina pravi, da je bilo v marsičem tako; ko je prišel križ, mu je sledil tudi meč. Ali naj bi bili naši paganski predniki odklonili tudi križ, ko mu je sledil meč? Stavim, da bi niti enega več ne bilo, ko bi bili odklonili križ, krščanstvo, katoličanstvo kljub meču, prav vse bi bil meč pokončal, a ravno križ, krščanska kultura jih je rešila, kolikor se jih je rešilo. Poglejte malo v zgodovino, ne v varljive bukve strasti in slepega natolcevanja. V zgodovini lahko tudi najdete, da je ravno papeštvo, o katerem ne more pisec dosti slabega povedati, to in isto papeštvo branilo pred mečem, ni nosilo meča, tega je nosila posvetna oblast, kakor ga nosi danes posvetni laški fašizem.

Ali ni pomči? Če je ni, čemu potem pisariti? Vsi niso izgubili upa, ker niso še izgubili vere na Boga in njegovo pravičnost, vere na prav istega Boga, katerega pisec preklinja in taji. Odkod naj bi bila pomoč vsaj mogoča? Ali od malega števila slovenskega

narodiča, tega skromnega slomljončka, proti 40 mljonom Lahov?? Nihče menda ni na glavo padel. "Pomagaj si sam, in Bog ti pomaga," pravimo vno dobro. Proti mljonom je pomoč le v mljoni, kakor proti topu le top. Ampak pisec niti ne namigne vsaj na možnost te pomoči pri drugih mljoni, narobe, prav strupene cikle na nedostatke pri teh mljoni, da smo na jasnem, ko le cikle na — Jugoslavijo. Piše: "Videla je laške stražnike v lepih uniformah, kakršnih ni opazila na jugoslovanskih graničarjih..." Ni dosti, pa je več ko dosti. Pomeni: v Jugoslaviji sama razcapanost, gola beračija...in od berača in razcapanca ne bo pomoči. Dalje piše: "Kadar hočemo v suši po vodo, moramo plačati za dovoljenje...za granico so razmere naravnost neznosne." Toraj...ali ni bolje tokraj granice...in pri lepih uniformah?? Obžalujem, da je v Jugoslaviji razcapanost, in so razmere neznosne...ampak naredite potem tudi kar križ čez pomoč, in ne pisarite, ker pomoči ni, in s takim pisarenjem si zagrenite tem bolj življenje pod fašizmom in rimskim katoličizmom.

Tudi tirolski Nemci so prav enako pod jarmom fašizma. Vidim pa, da odklanjajo krivice, pa ne morda s sirovim zabavljanjem čez papeštvo in rimski katoličizem, s preklinjanjem in tajejenjem najvažnejših verskih resnic, skrajno previdno in diplomatično stopajo s trdnim upom na rešitev. Tako Nemci pač in ti Nemci imajo za seboj do 80 milijonov rojakov, najbolj organiziranih in izobraženih ljudi, toraj dvakratno število fašističnih Italijanov. Slovenec je komaj mljoneček, in kar že za granico "so razmere neznosne" in dalje na jug niti pogledati nečemo ali ne moremo, in ta peščica Slovencev pozna le eno rešitev iznad laškega fašizma: preklinjanje Boga in zabavljanje čez papeštvo in smešenje katoličanstva...in poleg tega še pozna prepri in ne pozabi nani in da spada med "rešitev" tudi

da udari vsakega drugega Slomljončka, proti 40 mljonom Lahov?? Nihče menda ni na glavo padel. "Pomagaj si sam, in Bog ti pomaga," pravimo vno dobro. Proti mljonom je pomoč le v mljoni, kakor proti topu le top. Ampak pisec niti ne namigne vsaj na možnost te pomoči pri drugih mljoni, narobe, prav strupene cikle na nedostatke pri teh mljoni, da smo na jasnem, ko le cikle na — Jugoslavijo. Piše: "Videla je laške stražnike v lepih uniformah, kakršnih ni opazila na jugoslovanskih graničarjih..." Ni dosti, pa je več ko dosti. Pomeni: v Jugoslaviji sama razcapanost, gola beračija...in od berača in razcapanca ne bo pomoči. Dalje piše: "Kadar hočemo v suši po vodo, moramo plačati za dovoljenje...za granico so razmere naravnost neznosne." Toraj...ali ni bolje tokraj granice...in pri lepih uniformah?? Obžalujem, da je v Jugoslaviji razcapanost, in so razmere neznosne...ampak naredite potem tudi kar križ čez pomoč, in ne pisarite, ker pomoči ni, in s takim pisarenjem si zagrenite tem bolj življenje pod fašizmom in rimskim katoličizmom.

Pamet, pamet, kdaj vas utegne srečati pamet?

DREVO, KI NE MEČE SENCE

Ta in oni svetovni potnik je nedvomno že pripovedoval domačinom, da je videl drevo, ki ne meče nikakršne sence. Ti pa so kajpada nejeverno zmajevali z glavami, češ, da je to tudi ena izmed znanih "ameriških rac". Pa je vendarle resnično. Ogromno drevo evkaliptus, ki doseže do 130 metrov višine, ima čudno svojstvo, da se obrača z robovi listov vedno proti soncu, zatorej listi ne morejo kazati svoje ploskve na obojni strani.

Katoliška društva, naročite svoje tiskovine od katoliške tiskarne "A. S."

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

VELIK BLAZNIKOV PRATIK

ZA LETO 1937
JE TUKAJ!

Kakor vsako leto, je tudi letos prav zanimiva. Krasijo jo lepe številne slike in druge zanimivosti. Naročite jo takoj dokler zaloga ne poida, da ne bote prepozni. Stane s poštnino vred

25 centov

Naroča se od:

Knjigarna
AMER. SLOVENEK
1849 W. Cermak Rd.
Chicago, Ill.

Družinska PRATIKA

ZA LETO 1937
JE DOSPELA.

Letošnja Družinska Pratika je bolj zanimiva kot kedaj preje. Prevz. knezoškof ljubljanski Dr. G. Rožman ima v njej krasen članek o ameriških Slovencih. Ima posebno polo slik in mnogo drugih zanimivosti. Stane s poštnino

25 centov

Naroča se od:

Knjigarna
AMER. SLOVENEK
1849 W. Cermak Rd.
Chicago, Ill.

Želodčno zdravilo iskreno priporočeno

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Ne bodite
sužnji
neprebavnosti

NAROČITE SI PROSTI VZOREC —
Triner's Bitter Wine Co.
544 S. Wells St., Chicago, Ill.
Pošljite mi brezplačni vzorec.
Ime
Naslov

MUZIKANTJE POZOR!

Na prodaj imam MERVARJEVE NEMŠKE TRIKRAK UGLAŠENE HARMONIKE, izdelane iz celuloide. Stare so samo tri mesece in se prodajo ZA POLOVIČNO CENO.

V zalogi imam tudi

piano harmonike vseh velikosti, od \$19.95 naprej.

Plačila se na željo lahko izvršujejo tudi na obroke. Dajem BREZPLAČEN POUK v igranju na note z vsako kupljeno harmoniko.

JOHN PLUTH,

EDINI SLOVENSKI UČITELJ NA HARMONIKI V CHICAGO.
3800 W. 26th St., Chicago, Ill. Tel. Crawford 3801

CERKVENIM PEVSKIM ZBOROM IN DRUGIM

priporočamo, da si nabavijo novo zbirko lepih slovenskih cerkvenih pesmi, ki jih je založil te dni č. g. župnik Viktor Čadež. Ta zbirka cerkvenih pesmi nosi naslov:

"Po Mariji k Jezusu"

Vsak slovenski cerkveni pevski zbor si naj omisli to novo lepo in zanimivo zbirko. Razdeljena je: 2 božični pesmi; 2 obhajilni; 1 postna; 2 šmarnični in 2 splošni Marijini.

S poštnino vred stane posamezna partitura

40c

Kdor naroči ducat partitur skupaj, 20% popusta.

Naročila pošljite s potrebnim zneskom na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

TISKOVINE

vse vrste za društva, organizacije in posameznike izdeluje točno in lično naša tiskarna. — Prestavljamo iz slovenščine na angleško in obratno. Cene zmerne.

Tiskarna Amerikanski Slovenec

1849 WEST CERMAK ROAD, : : CHICAGO, ILLINOIS

HRVATSKI MOLITVENIKI

ki jih ima v zalogi Knjigarna Amerikanski Slovenec:

MJESEC LISTOPAD. Platno vezane, rdeča obreza..... 60c
VRTIČ GOSPODNI. Bele koščene platnice, zlata obreza.....\$1.25
SLAVA BOGU. Fine usnjate vatirane platnice, zlata obreza.....\$1.75
VRTIČ GOSPODNI. Usnjate vatirane platnice, zlata obreza.....\$1.75

Naročilom priložiti denar v gotovini ali Money orderu in pošljite na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois